

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน

ระดับอุดมศึกษา

๑. สำหรับทุกสังกัด ทุกประเภทที่จัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี โท เอก
๒. การคิดคะแนนแต่ละตัวบ่งชี้ใช้ข้อมูล ๓ ปีซ้อนหลังในการคิดเป็นคะแนนเฉลี่ย (ทศนิยม ๒ ตำแหน่ง)

๑. ด้านคุณภาพศิษย์

ตัวบ่งชี้ที่ ๑ ผู้เรียนเป็นคนดี

คำอธิบาย

นิสิต นักศึกษาดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า มีน้ำใจไมตรี มีจิตอาสา และมีการพัฒนาคุณธรรมด้านต่างๆ อาทิ วินัย สติ กตัญญู เมตตา อุดม ซื่อสัตย์ ประหยัด ขยัน ไม่เห็นแก่ตัว ฯลฯ ผ่านการทำงาน ทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละของนิสิต นักศึกษาทุกหลักสูตร/ทุกระดับในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ ภาคนอกเวลาจัดการศึกษา ใน/นอกที่ตั้ง ทั้งไทย/นานาชาติ การศึกษาทางไกลและE-Learning เป็นต้น ที่ทำงาน ทำกิจกรรม บำเพ็ญประโยชน์ (นอกหลักสูตร)ไม่น้อยกว่า ๕๐ ชั่วโมง/ปี/คน ต่อจำนวนนิสิต/นักศึกษาทั้งหมดทุกหลักสูตร ทุกระดับ (๕ คะแนน)

จำนวนนิสิต นักศึกษาทุกหลักสูตร/ทุกระดับที่ทำงาน ทำกิจกรรม บำเพ็ญประโยชน์

X ๑๐๐

จำนวนนิสิต นักศึกษาทั้งหมด

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

หมายเหตุ: ๑.สำหรับนิสิต นักศึกษาที่ทำงานเต็มเวลา ต้องทำกิจกรรมและ/หรือบำเพ็ญประโยชน์ ไม่น้อยกว่า

๕๐ ชั่วโมง/ปี/คนและคิดเป็นตัวหารด้วยเช่นกัน

๒.การนับจำนวน ให้นับทั้งผู้ทำกิจกรรมและผู้ร่วมกิจกรรม

เงื่อนไข: คะแนนที่ได้ในตัวบ่งชี้นี้จะลดลง ๑ คะแนน หากพบว่า

มีนิสิต นักศึกษา ทำร้ายร่างกายผู้อื่น ลักทรัพย์ ล่วงละเมิดทางเพศ เล่นการพนัน และค้ายาเสพติด ฯลฯ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้บริหารไม่ได้ดำเนินการแก้ไขและป้องกันไม่ให้เกิดการณดังกล่าวเกิดขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่ ๒ ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามหลักสูตร

คำอธิบาย

นิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก และบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถตามหลักสูตร และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์การประเมิน

- ๑) ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่ต่ำกว่ามาตรฐาน ICI หรือเทียบเท่า (๑ คะแนน)
ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๘๐ ของนิสิต นักศึกษาเท่ากับ ๑ คะแนน
- ๒) ได้รับรางวัล/การยอมรับ/ยกย่องที่สะท้อนความรู้ ความสามารถ ในระดับชาติ/นานาชาติ (๑ คะแนน)
- ๓) อัตราความสำเร็จการศึกษาของนิสิต นักศึกษา (Success Rate) ในแต่ละรุ่น (๑ คะแนน)
ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๘๐ ของนิสิต นักศึกษาแรกเข้า เท่ากับ ๑ คะแนน
- ๔) การมีงานทำและ/หรือสอบได้ทุนศึกษาต่อ จากองค์กรภายในและ/หรือต่างประเทศของบัณฑิตปริญญาตรี (๑ คะแนน)
ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๘๐ ของผู้สำเร็จการศึกษา เท่ากับ ๑ คะแนน
- ๕) ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต (๑ คะแนน)
ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๘๐ ของระดับความพึงพอใจ เท่ากับ ๑ คะแนน

เงื่อนไข:-

ตัวบ่งชี้ที่ ๓ ผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานตีพิมพ์/เผยแพร่

คำอธิบาย

ผลงานวิจัย/สร้างสรรค์ของบัณฑิตระดับปริญญาโทและ/หรือปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์และ/หรือเผยแพร่
ในมิติต่างๆ

ผลงานวิจัย

การตีพิมพ์ผลงานวิจัย	ค่าน้ำหนัก
มีการตีพิมพ์สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online	๐.๒๐
มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ	๐.๔๐
มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) กลุ่ม 2 หรือเทียบเท่า	๐.๖๐
มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre TCI กลุ่ม 1 หรือเทียบเท่า	๐.๘๐
มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus หรือเทียบเท่า	๑.๐๐

ผลงานสร้างสรรค์

การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์	ค่าน้ำหนัก
มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online	๐.๒๐
มีการเผยแพร่ในระดับสถาบัน	๐.๔๐
มีการเผยแพร่ในระดับชาติ	๐.๖๐
มีการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	๐.๘๐
มีการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ	๑.๐๐

หมายเหตุ ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยมี
บุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

เกณฑ์การประเมิน

กรณีที่ ๑ มีหลักสูตรระดับปริญญาโทและเอก

๑. ระดับปริญญาเอก: ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยที่ตีพิมพ์และงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่
(๒ คะแนน)

$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัย/สร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์/เผยแพร่ของบัณฑิตระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนงานวิจัย/สร้างสรรค์ของบัณฑิตระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๒ คะแนน

๒. ระดับปริญญาโท: ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยที่ตีพิมพ์และงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่
(๓ คะแนน)

$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัย/สร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์/เผยแพร่ของบัณฑิตระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนงานวิจัย/สร้างสรรค์ของบัณฑิตระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๕๐ เท่ากับ ๓ คะแนน

กรณีที่ ๒ มีหลักสูตรเฉพาะระดับปริญญาโท

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยที่ตีพิมพ์และงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ (๕ คะแนน)

$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัย/สร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์/เผยแพร่ของบัณฑิตระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนงานวิจัย/สร้างสรรค์ของบัณฑิตระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๕๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

กรณีที่ ๓ มีเฉพาะหลักสูตรระดับปริญญาเอก

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยที่ตีพิมพ์/งานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ (๕ คะแนน)

<p>ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัย/สร้างสรรค์ ที่ตีพิมพ์/เผยแพร่ของบัณฑิตระดับปริญญาเอก</p> <hr/> <p>จำนวนงานวิจัย/สร้างสรรค์ของบัณฑิตระดับปริญญาเอกทั้งหมด</p>	X ๑๐๐
---	-------

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

กรณีที่ ๔ ใช้มาตรการเทียบเคียงหากไม่มีหลักสูตรบัณฑิตศึกษา (๕ คะแนน)

เงื่อนไข: คะแนนที่ได้ในตัวบ่งชี้นี้จะลดลง ๑ คะแนน หากพบว่า

๑. มีอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาปริญญาโท/เอก ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ของ สกอ.หรือต้นสังกัด หรือ
๒. มีอัตราส่วนอาจารย์คณาจารย์ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ของ สกอ.หรือต้นสังกัด หรือ
๓. มีอัตราส่วนอาจารย์คณาจารย์ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ของ สกอ.หรือต้นสังกัด

ตัวบ่งชี้ที่ ๔ ศิษย์เก่าทำประโยชน์ให้กับสถาบัน

คำอธิบาย

ศิษย์เก่า ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี โท เอกที่กลับมาช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ/วิชาชีพ ตลอดจนสร้างชื่อเสียงให้กับสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การประเมินสถาบัน:

1. ผลรวมคะแนนของทุกคณะ และคณะที่สถาบันดำเนินการ หรือ
2. จำนวนเงินใน“กองทุนเพื่อสนับสนุนการศึกษา”ที่ศิษย์เก่าจัดหา/ให้กับสถาบันในห้วง ๓ ปี

สำหรับสถาบันที่เปิดสอน ตั้งแต่ ๑ - ๑๕ ปี

มูลค่าการ สนับสนุน/ กองทุน ขนาด	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท
> ๓๐,๐๐๐	>๑.๕๐	>๓.๑๐	> ๖.๒๕	>๑๒.๕๐	>๒๕.๐๐
๑๐,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐	>๑.๒๕	>๒.๕๐	> ๕.๐๐	>๑๐.๐๐	>๒๐.๐๐
๕,๐๐๑ - ๑๐,๐๐๐	>๑.๐๐	>๒.๐๐	> ๓.๗๕	> ๗.๕๐	>๑๕.๐๐
๑,๐๐๑ - ๕,๐๐๐	>๐.๖๐	>๑.๒๕	> ๒.๕๐	> ๕.๐๐	>๑๐.๐๐
๑ - ๑,๐๐๐	>๐.๔๕	>๑.๐๐	> ๒.๐๐	> ๓.๗๕	> ๗.๕๐
คะแนน	๑	๒	๓	๔	๕

สำหรับสถาบันที่เปิดสอน ตั้งแต่ ๑๖ - ๓๐ ปี

มูลค่าการ สนับสนุน/ กองทุน ขนาด	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท
> ๓๐,๐๐๐	>๓.๑๐	>๖.๒๕	>๑๒.๕๐	>๒๕.๐๐	>๕๐.๐๐
๑๐,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐	>๒.๕๐	>๕.๐๐	>๑๐.๐๐	>๒๐.๐๐	>๔๐.๐๐
๕,๐๐๑ - ๑๐,๐๐๐	>๒.๐๐	>๓.๗๕	> ๗.๕๐	>๑๕.๐๐	>๓๐.๐๐
๑,๐๐๑ - ๕,๐๐๐	>๑.๒๕	>๒.๕๐	> ๕.๐๐	>๑๐.๐๐	>๒๐.๐๐
๑ - ๑,๐๐๐	>๑.๐๐	>๒.๐๐	> ๓.๗๕	> ๗.๕๐	>๑๕.๐๐
คะแนน	๑	๒	๓	๔	๕

สำหรับสถาบันที่เปิดสอน ตั้งแต่ ๓๑ ปีขึ้นไป

มูลค่าการ สนับสนุน/ กองทุน ขนาด	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท
> ๓๐,๐๐๐	> ๖.๒๕	>๑๒.๕๐	>๒๕.๐๐	>๕๐.๐๐	> ๑๐๐
๑๐,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐	>๕.๐๐	>๑๐.๐๐	>๒๐.๐๐	>๔๐.๐๐	>๘๐.๐๐
๕,๐๐๑ - ๑๐,๐๐๐	>๓.๗๕	> ๗.๕๐	>๑๕.๐๐	>๓๐.๐๐	>๖๐.๐๐
๑,๐๐๑ - ๕,๐๐๐	>๒.๕๐	> ๕.๐๐	>๑๐.๐๐	>๒๐.๐๐	>๔๐.๐๐
๑ - ๑,๐๐๐	>๒.๐๐	> ๓.๗๕	> ๗.๕๐	>๑๕.๐๐	>๓๐.๐๐
คะแนน	๑	๒	๓	๔	๕

เกณฑ์การประเมินคณะ

๑. มีกิจกรรมการพัฒนาวิชาการ/วิชาชีพร่วมกับคณะ (๑ คะแนน)

จำนวนกิจกรรมต่อปี	คะแนน
๑ กิจกรรม	๐.๒๐
๒ กิจกรรม	๐.๔๐
๓ กิจกรรม	๐.๖๐
๔ กิจกรรม	๐.๘๐
มากกว่า ๔ กิจกรรม	๑.๐๐

๒. มีกิจกรรมการพัฒนานิสิต นักศึกษาร่วมกับคณะ (๑ คะแนน)

จำนวนกิจกรรมต่อปี	คะแนน
๑ กิจกรรม	๐.๒๐
๒ กิจกรรม	๐.๔๐
๓ กิจกรรม	๐.๖๐
๔ กิจกรรม	๐.๘๐
มากกว่า ๔ กิจกรรม	๑.๐๐

๓. มีกิจกรรมร่วมพัฒนาคณะ(๑ คะแนน)

จำนวนกิจกรรมต่อปี	คะแนน
๑ กิจกรรม	๐.๒๐
๒ กิจกรรม	๐.๔๐
๓ กิจกรรม	๐.๖๐
๔ กิจกรรม	๐.๘๐
มากกว่า ๔ กิจกรรม	๑.๐๐

๔. มีผลงานสร้างสรรค์สังคมของศิษย์เก่าที่เป็นที่ยอมรับ/ยกย่องอย่างน้อยปีละ ๑ ผลงาน (๑ คะแนน)

๕. มีการสนับสนุนทรัพยากรและ/หรือทุนการศึกษาที่ศิษย์เก่าจัดหา/ให้คณะ(๑ คณะแนวน)

สำหรับคณะที่เปิดสอนตั้งแต่ ๑-๑๕ ปี

มูลค่าการสนับสนุน/ กองทุน ขนาด	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท
> ๕,๐๐๐	>๐.๓๐	> ๐.๖๐	>๑.๒๕	> ๒.๕๐	>๕.๐๐
๓,๐๐๑ -๕,๐๐๐	>๐.๒๕	> ๐.๕๐	>๑.๐๐	> ๒.๐๐	>๔.๐๐
๑,๐๐๑ -๓,๐๐๐	>๐.๒๐	> ๐.๔๐	>๐.๗๕	> ๑.๕๐	>๓.๐๐
๕๐๑ - ๑,๐๐๐	>๐.๑๕	> ๐.๒๕	>๐.๕๐	> ๑.๐๐	>๒.๐๐
๑-๕๐๐	>๐.๑๐	> ๐.๑๕	>๐.๒๕	> ๐.๕๐	>๑.๐๐
คะแนน	๐.๒๐	๐.๔๐	๐.๖๐	๐.๘๐	๑.๐๐

สำหรับคณะที่เปิดสอนตั้งแต่ ๑๖ -๓๐ ปี

มูลค่าการสนับสนุน/ กองทุน ขนาด	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท
> ๕,๐๐๐	>๐.๖๐	> ๑.๒๕	>๒.๕๐	> ๕.๐๐	>๑๐.๐๐
๓,๐๐๑ -๕,๐๐๐	>๐.๕๐	> ๑.๐๐	>๒.๐๐	> ๔.๐๐	> ๘.๐๐
๑,๐๐๑ -๓,๐๐๐	>๐.๔๐	> ๐.๗๕	>๑.๕๐	> ๓.๐๐	> ๖.๐๐
๕๐๑ - ๑,๐๐๐	>๐.๒๕	> ๐.๕๐	>๑.๐๐	> ๒.๐๐	> ๔.๐๐
๑-๕๐๐	>๐.๑๐	> ๐.๒๕	>๐.๕๐	> ๑.๐๐	> ๒.๐๐
คะแนน	๐.๒๐	๐.๔๐	๐.๖๐	๐.๘๐	๑.๐๐

สำหรับคณะที่เปิดสอนตั้งแต่ ๓๑ ปีขึ้นไป

มูลค่าการ สนับสนุน/ กองทุน ขนาด	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท	ล้านบาท
> ๕,๐๐๐	>๑.๒๕	> ๒.๕๐	>๕.๐๐	> ๑๐.๐๐	>๒๐.๐๐
๓,๐๐๑ -๕,๐๐๐	>๑.๐๐	> ๒.๐๐	>๔.๐๐	> ๘.๐๐	> ๑๖.๐๐
๑,๐๐๑ -๓,๐๐๐	>๐.๗๕	> ๑.๕๐	>๓.๐๐	> ๖.๐๐	> ๑๒.๐๐
๕๐๑ - ๑,๐๐๐	>๐.๕๐	> ๑.๐๐	>๒.๐๐	> ๔.๐๐	> ๘.๐๐
๑-๕๐๐	>๐.๒๕	> ๐.๕๐	>๑.๐๐	> ๒.๐๐	> ๔.๐๐
คะแนน	๐.๒๐	๐.๔๐	๐.๖๐	๐.๘๐	๑.๐๐

เงื่อนไข: คะแนนที่ได้ในตัวบ่งชี้นี้จะลดลง ๑ คะแนน หากพบว่า

ไม่มีฐานข้อมูลศิษย์เก่าที่เป็นระบบ

๒. ด้านคุณภาพครู/อาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ ๕ ครู/อาจารย์มีความรู้ความสามารถ

คำอธิบาย

อาจารย์มีคุณวุฒิและความเชี่ยวชาญทางวิชาการในสาขาวิชาที่สอน พัฒนาสู่การสร้างองค์ความรู้ เพื่อให้ นิสิต นักศึกษาพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ทั้งด้านวิชาการ ดังนี้

วุฒิการศึกษา / ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า
อาจารย์	๐	๒	๕
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๑	๓	๖
รองศาสตราจารย์	๓	๕	๘
ศาสตราจารย์	๖	๘	๑๑

ค่าคะแนนคุณภาพอาจารย์ คำนวณดังนี้

$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times ๑๐๐$

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าคะแนนคุณภาพอาจารย์ ๖ เท่ากับ ๕ คะแนน

หมายเหตุ ไม่นับ: ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ศาสตราจารย์คลินิก ศาสตราจารย์ภิธาน

เงื่อนไข: คะแนนที่ได้ในตัวบ่งชี้นี้จะลดลง ๑ คะแนน หากพบว่า

มีอาจารย์ประจำมีวุฒิปริญญาที่ไม่ได้รับการรับรองจากต้นสังกัด

ตัวบ่งชี้ที่ ๖ อาจารย์มีผลงานตีพิมพ์/เผยแพร่

คำอธิบาย

ผลงานวิจัย/สร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและ/หรือนักวิจัยประจำที่มีคุณภาพและได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับสากล หรือผลงานสร้างสรรค์ที่ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการ และมีการเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน

๑. ร้อยละของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่มีผลงานวิจัยที่ได้รับตีพิมพ์และ/หรืองานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ (๒ คะแนน)

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำ/นักวิจัยประจำที่มีผลงาน}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำ/นักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๕๐ เท่ากับ ๒ คะแนน ในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๒ คะแนน ในสาขาวิทยาศาสตร์

๒. ร้อยละของผลงานวิจัยที่ได้รับตีพิมพ์และ/หรืองานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ (๓ คะแนน)

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์/เผยแพร่}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำ/นักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

ผลงานวิจัย

การตีพิมพ์งานวิจัย	ค่าน้ำหนัก
มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ	๐.๒๐
มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ	๐.๔๐
มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) กลุ่ม 2 หรือเทียบเท่า	๐.๖๐

การตีพิมพ์งานวิจัย	ค่าน้ำหนัก
- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) กลุ่ม 1 หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus Q3, Q4 หรือเทียบเท่า - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร	๐.๘๐
- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus Q1, Q2 หรือเทียบเท่า - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร	๑.๐๐ และ+๑.๐๐

ผลงานสร้างสรรค์

การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์	ค่าน้ำหนัก
มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online	๐.๒๐
มีการเผยแพร่ในระดับสถาบัน	๐.๔๐
มีการเผยแพร่ในระดับชาติ	๐.๖๐
มีการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	๐.๘๐
มีการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ	๑.๐๐

หมายเหตุ ๑.ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

๒.ระดับสถาบัน ให้คิดจากค่าเฉลี่ยของทุกคณะ

๓.ระดับคณะ ให้คิดค่าเฉลี่ยของทุกหลักสูตร

เงื่อนไข: คะแนนที่ได้ในตัวบ่งชี้นี้จะลดลง ๑ คะแนน หากพบว่า

มีอาจารย์คัดลอกผลงานแต่คณะ/สถาบันมิได้ดำเนินการลงโทษ

ตัวบ่งชี้ที่ ๗ อาจารย์มีผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์

คำอธิบาย

อาจารย์ประจำและ/หรือนักวิจัยประจำมีผลงานวิจัย/สร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ตามวัตถุประสงค์หรือข้อเสนอแนะที่ระบุไว้ในโครงการวิจัย /สร้างสรรค์ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะหรือสภาสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน

- ร้อยละของอาจารย์ประจำและ/หรือนักวิจัยประจำมีผลงานวิจัย/สร้างสรรค์ ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ (๒ คะแนน)

$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำ/นักวิจัยประจำที่มีผลงานที่ได้นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำ/นักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$
--

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๗๕ เท่ากับ ๒ คะแนน

- ผลรวมถ่วงน้ำหนักของจำนวนงานวิจัย/สร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ ทุกกลุ่มสาขาวิชา (๓ คะแนน)

$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัย/สร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำ/นักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๕๐ เท่ากับ ๓ คะแนน

เงื่อนไข: คะแนนที่ได้ในตัวบ่งชี้นี้จะลดลง ๑ คะแนน หากพบว่า

มีอาจารย์ประจำ/นักวิจัยประจำละเมิดลิขสิทธิ์/สิทธิบัตร/คัดลอกผลงาน แต่คณะ/สถาบันมิได้ดำเนินการลงโทษ

ตัวบ่งชี้ที่ ๘ ครู/อาจารย์ได้รับการเพิ่มพูนความรู้/ประสบการณ์

คำอธิบาย

อาจารย์ประจำได้รับการเพิ่มพูนความรู้/ประสบการณ์ เช่น ศึกษาบางวิชา/ประชุมวิชาการ/อบรม/ศึกษาดูงาน/นำเสนอผลงานวิชาการและงานวิจัยทั้งใน/ต่างประเทศและได้มีการนำความรู้กลับมาขยายผลและพัฒนาการเรียนการสอน

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ศึกษาบางวิชา/ประชุมวิชาการ/อบรม/ศึกษาดูงาน/นำเสนอผลงาน อย่างน้อย ๕๐ ชั่วโมง/ปี /คน (๕ คะแนน)

$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่เพิ่มพูนความรู้ฯและมีการขยายผล}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$
--

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

เงื่อนไข: คะแนนที่ได้ในตัวบ่งชี้นี้จะลดลง ๑ คะแนน หากพบว่า
มีอาจารย์ละทิ้งการสอน

๓. ด้านการบริหารและธรรมาภิบาลของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ ๙ การดำเนินงานของสภาสถาบัน/กรรมการประจำคณะ

คำอธิบาย

คณะกรรมการสภาสถาบัน/ คณะกรรมการประจำคณะ มีผลการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติของสถาบันโดยมุ่งเน้นการกำหนดนโยบาย กำกับ ติดตามและสนับสนุนการดำเนินงานของอธิการบดี/คณบดี โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การประเมินสภาสถาบัน

๑. ประเด็นการพิจารณา: (๒ คะแนน)

- ๑.๑ มีสำนักงานสภาฯ หรือหน่วยงาน ฐานข้อมูลและบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นการเฉพาะ และมีคณะอนุกรรมการของสภาฯ ครบถ้วนตามกฎหมายกำหนด
- ๑.๒ มีการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัยที่เหมาะสม ทันสมัย ปฏิบัติได้
- ๑.๓ มีการกำกับ ติดตาม สนับสนุนอธิการบดีในการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนด
- ๑.๔ มีการบริหารจัดการที่ดี มีการกำหนดจรรยาบรรณและมีคู่มือการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีการให้ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของกรรมการสภาฯ
- ๑.๕ มีผลการประเมินรายปีโดยคณะกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจำนวน ๕ คนที่ได้รับการแต่งตั้งจากสภาฯ ได้คะแนนผลประเมินไม่น้อยกว่า ๘๐ คะแนน จาก ๑๐๐ คะแนน ใช้บัญชีไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดปฏิบัติได้ ๕ ข้อ เท่ากับ ๒ คะแนน

๒. หลักฐานเชิงประจักษ์: (๓ คะแนน)

ผู้ประเมินตรวจหลักฐานและสัมภาษณ์บุคคลตามที่ระบุ ดังต่อไปนี้

- ๒.๑ รายงานประจำปีที่ผ่านมาเห็นชอบจากคณะกรรมการสภาสถาบัน (๑ คะแนน)
- ๒.๒ มีคะแนนผลการประเมินรายปีโดยคณะกรรมการที่สภาแต่งตั้ง (๑ คะแนน)
ใช้บัญชีไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนด คะแนนเต็มเท่ากับ ๑ คะแนน
- ๒.๓ การสัมภาษณ์: (๑ คะแนน)
 - ๑) นายกสภาสถาบัน
 - ๒) อธิการบดี / ผู้แทนกรรมการสภาสถาบัน / กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
 - ๓) ผู้แทนคณาจารย์ จำนวน ๓-๔ คน

เกณฑ์การประเมินคณะกรรมการประจำคณะ

๑. ประเด็นการพิจารณา: (๒ คะแนน)

รายงานผลการประเมินรายปีในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการประจำคณะ โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก จำนวน ๓-๕ คน ที่ได้รับการแต่งตั้งโดยอธิการบดี

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนด คะแนนเต็มเท่ากับ ๒ คะแนน

๒. หลักฐานเชิงประจักษ์: (๓ คะแนน)

การสัมภาษณ์

๑) หัวหน้าภาควิชารวม ๒-๓ คน

๒) ผู้แทนกรรมการประจำคณะรวม ๑-๒ คน

๓) อาจารย์ บุคลากร นิสิต/นักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิตรวม ๘-๑๐ คน

เงื่อนไข: คะแนนที่ได้ในตัวบ่งชี้นี้จะลดลง ๑ คะแนน หากพบว่า

๑. มีการดำเนินการรับนักศึกษา ก่อนที่หลักสูตรจะได้รับการอนุมัติตามขั้นตอนและระเบียบอย่างถูกต้องจาก สภาสถาบัน/ต้นสังกัด หรือ

๒. มีการให้ประกาศนียบัตร/ปริญญาบัตรที่ไม่เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของสถาบันและต้นสังกัด

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐ การดำเนินงานของอธิการบดี /คณบดี

คำอธิบาย

อธิการบดี /คณบดี มีผลการดำเนินงานตามนโยบายที่กำหนดโดยสภาสถาบันการศึกษา/คณะกรรมการประจำคณะเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลทั้งในระยะสั้นและระยะยาวตามหลักธรรมาภิบาล มีระบบตรวจสอบการทำงานตามภารกิจ ตลอดจนมีการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การประเมินอธิการบดี

๑. มีคะแนนผลประเมินการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ ของอธิการบดี โดยสภาสถาบัน (๑ คะแนน)
ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดคะแนนเต็ม เท่ากับ ๑ คะแนน
๒. มีคะแนนผลการประเมินการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้อำนวยการ/หัวหน้าหน่วยงานสนับสนุนทุกหน่วย โดยคณะกรรมการที่อธิการบดีแต่งตั้ง (๑ คะแนน)
ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดจำนวนรวมทุกหน่วย เท่ากับ ๑ คะแนน
๓. มีรายงานงบการเงินที่ผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบัน (๑ คะแนน)
๔. มีระบบฐานข้อมูลสารสนเทศที่เป็นปัจจุบัน (Regular Data Monitoring) และตรวจสอบได้ (๑ คะแนน)
๕. มีผลการสัมภาษณ์อธิการบดี โดยคณะกรรมการผู้ประเมินภายนอก (๑ คะแนน)

เงื่อนไข: คะแนนที่ได้ในตัวบ่งชี้นี้จะลดลง ๑ คะแนน หากพบว่า

มีการจัดการศึกษาออกที่ตั้ง โดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน และไม่ผ่านการอนุมัติหรือรับทราบจากต้นสังกัด

เกณฑ์การประเมินคณบดี

๑. มีคะแนนผลประเมินการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ ของคณบดีโดยอธิการบดี (๑ คะแนน)
ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดคะแนนเต็ม เท่ากับ ๑ คะแนน
๒. มีคะแนนผลการประเมินการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้อำนวยการ/หัวหน้าหน่วยงานสนับสนุนทุกหน่วย โดยคณบดี (๑ คะแนน)
ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดคะแนนเต็ม เท่ากับ ๑ คะแนน
๓. มีรายงานงบการเงินที่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ (๑ คะแนน)
๔. มีจำนวนอาจารย์ต่อนิสิตนักศึกษาตามเกณฑ์ในทุกหลักสูตร (๑ คะแนน)

$$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่มีอาจารย์ต่อนิสิตนักศึกษาตามเกณฑ์}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 1 คะแนน

๕. มีผลการสัมภาษณ์คณบดี จากคณะกรรมการผู้ประเมินภายนอก (๑ คะแนน)

หมายเหตุ: ใช้เกณฑ์สกอ.หรือต้นสังกัดในการกำหนดจำนวนอาจารย์ต่อนิสิต นักศึกษา

เงื่อนไข: คะแนนที่ได้ในตัวบ่งชี้นี้จะลดลง ๑ คะแนน หากพบว่า

มีการจัดการศึกษานอกที่ตั้ง โดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน และไม่ผ่านการอนุมัติหรือรับทราบจากต้นสังกัด

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑ การบริหารความเสี่ยง

คำอธิบาย

คณะ/สถาบันมีผลการบริหารความเสี่ยงจากกระบวนการประเมินสถานการณ์จัดลำดับความสำคัญ จัดการควบคุม ติดตามเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขความเสี่ยงส่งผลให้ลดสาเหตุและโอกาสที่จะเกิดความเสียหายต่อชีวิตทรัพย์สินชื่อเสียงและสังคม

ตัวอย่างประเภทความเสี่ยง

๑. การคุ้มครองสิทธิเยาวชน และรับผิดชอบคุณภาพบัณฑิต
๒. การคัดกรอง ดูแลนิสิต นักศึกษาที่เป็นกลุ่มเสี่ยง และผู้ที่มีความต้องการพิเศษ
๓. การออกกลางคันซึ่งมีสาเหตุจากปัญหาพฤติกรรมนิสิต/นักศึกษา (การตั้งครุฑก่อนวัยอันควร การทะเลาะวิวาท การพนัน การมั่วสุม การควบคุมอารมณ์ การเสพสิ่งเสพติดและการติดเกม เป็นต้น)
๔. การเกิดอุบัติเหตุภายในและบริเวณรอบคณะ/สถาบัน
๕. การกำหนดความเสี่ยงอื่นตามบริบทของคณะ/สถาบัน

เกณฑ์การประเมิน ระดับสถาบัน

๑. ประเด็นการพิจารณา: (๒ คะแนน)

- ๑.๑ มีการระบุและจัดลำดับความเสี่ยงภายใน/ภายนอก ทั้งเชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ
- ๑.๒ มีการกำหนดกลยุทธ์และเป้าหมายในการบริหารความเสี่ยง
- ๑.๓ มีการประเมินโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงและประเมินผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น
- ๑.๔ มีการกำหนดวิธีการ มาตรการ กลไกการควบคุมไม่ให้เกิดและลดความเสี่ยงให้น้อยลง
- ๑.๕ มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการบริหารความเสี่ยง และรายงานต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง
ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดปฏิบัติได้ ๕ ข้อ เท่ากับ ๒ คะแนน

๒. หลักฐานเชิงประจักษ์: (๓ คะแนน)

ผู้ประเมินตรวจหลักฐานที่แสดงผลการบริหารจัดการความเสี่ยง ดังต่อไปนี้

๒.๑ สามารถควบคุมความเสี่ยงลำดับที่ ๑-๕ จากที่กำหนด (๑ คะแนน)

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดปฏิบัติได้ ๕ เรื่อง เท่ากับ ๑ คะแนน

๒.๒ สามารถลดความเสี่ยงได้ทุกเรื่องจากที่กำหนด (๑ คะแนน)

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดปฏิบัติได้ทุกเรื่อง เท่ากับ ๑ คะแนน

๒.๓ ไม่ปรากฏเหตุการณ์ที่อยู่นอกเหนือประเภทความเสี่ยงที่กำหนด (๑ คะแนน)

เกณฑ์การประเมิน ระดับคะแนน

๑. ประเด็นการพิจารณา: (๒ คะแนน)

ผลประเมินโดยคณะกรรมการ ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการประจำคณะ/อธิการบดี

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดคะแนนเต็ม เท่ากับ ๒ คะแนน

๒. หลักฐานเชิงประจักษ์:(๓ คะแนน)

ผู้ประเมินตรวจหลักฐานที่แสดงผลการบริหารจัดการความเสี่ยง ดังต่อไปนี้

๒.๑ สามารถควบคุมความเสี่ยงลำดับที่ ๑-๕ จากที่กำหนด (๑ คะแนน)

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดปฏิบัติได้ ๕ เรื่อง เท่ากับ ๑ คะแนน

๒.๒ สามารถลดความเสี่ยงได้ทุกเรื่องจากที่กำหนด (๑ คะแนน)

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดปฏิบัติได้ทุกเรื่อง เท่ากับ ๑ คะแนน

๒.๓ ไม่ปรากฏเหตุการณ์ที่อยู่นอกเหนือประเภทความเสี่ยงที่กำหนด (๑ คะแนน)

เงื่อนไข: คะแนนที่ได้ในตัวบ่งชี้นี้จะลดลง ๑ คะแนน หากพบว่า

มีเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์เกิดขึ้น โดยพิจารณาจากความรุนแรง ความถี่ และละเอียด โดยไม่มีการแก้ไข
ป้องกัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒ การพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน

คำอธิบาย

คณะ/สถาบัน มีบุคลากรประจำสายสนับสนุนด้านวิชาการ/ธุรการ ที่ได้รับการอบรมเพิ่มพูนความรู้/ประสบการณ์ ทั้งในและต่างประเทศ

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนด้านวิชาการ/ธุรการ ที่ได้รับการอบรมเพิ่มพูนความรู้/ประสบการณ์ อย่างน้อย ๕๐ ชั่วโมง/ปี/ คน (๕ คะแนน)

$\frac{\text{จำนวนบุคลากรประจำสายสนับสนุนด้านวิชาการ/ธุรการ ที่ได้รับการอบรม}}{\text{จำนวนบุคลากรประจำสายสนับสนุนด้านวิชาการ/ธุรการทั้งหมด}} \times 100$
--

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

เงื่อนไข: -

๔. ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน/สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๓ การให้บริการวิชาการ/วิชาชีพที่ส่งผลต่อชุมชน/สังคม

คำอธิบาย

คณะ/สถาบันสนับสนุนให้อาจารย์นำความรู้ประสบการณ์ตามความเชี่ยวชาญไปบริการวิชาการแก่ชุมชน/สังคมภายนอก เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น สามารถพึ่งพาตนเองได้

เกณฑ์การประเมิน

๑. ประเด็นการพิจารณา: (๒ คะแนน)

๑.๑ มีเหตุผลในการกำหนดแผนงานการนำความรู้และประสบการณ์เพื่อประโยชน์ต่อชุมชน/สังคม

๑.๒ มีการกำหนดตัวบ่งชี้และระดับความสำเร็จของเป้าหมายไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐

๑.๓ มีระบบและกลไกขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและต่อเนื่อง

๑.๔ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง

๑.๕ มีผลประเมินความพึงพอใจของชุมชน/สังคมต่อคณะ/สถาบัน ได้คะแนนผลประเมิน ไม่น้อยกว่า ๘๐

จาก ๑๐๐ คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ โดยกำหนดปฏิบัติได้ ๕ ข้อ เท่ากับ ๒ คะแนน

๒. หลักฐานเชิงประจักษ์: (๓ คะแนน)

ผู้ประเมินตรวจหลักฐานโครงการที่ประสบความสำเร็จที่สุด อย่างน้อย ๑ โครงการ ในประเด็นต่อไปนี้

๒.๑ มีความต่อเนื่องในการดำเนินการ ไม่น้อยกว่า ๓ ปี (๑ คะแนน)

๒.๒ มีความยั่งยืน พึ่งพาตนเองดำเนินการได้ โดยไม่ใช้งบประมาณคณะ/สถาบัน (๑ คะแนน)

๒.๓ ได้รับรางวัล/การยอมรับ/ยกย่อง จากชุมชน/สังคม (๑ คะแนน)

หมายเหตุ: อาจเป็นโครงการเดียวกับตัวบ่งชี้ที่ ๑๔ หรือไม่ก็ได้

เงื่อนไข:-

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๔ การให้บริการวิชาการ/วิชาชีพที่ส่งผลต่อคณะ/สถาบัน

คำอธิบาย

คณะ/สถาบัน มีการนำความรู้และประสบการณ์ด้านวิชาการ/วิชาชีพจากการพัฒนาชุมชน มาพัฒนาการเรียนการสอนและต่อยอดเป็นผลงานวิชาการลักษณะต่าง ๆ เช่น งานวิจัย ตำรา วิทยานิพนธ์และ/หรือหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

๑. ประเด็นการพิจารณา:(๒ คะแนน)

๑.๑ มีเหตุผลในการกำหนดแผนงานการนำความรู้และประสบการณ์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

๑.๒ มีการกำหนดตัวบ่งชี้และระดับความสำเร็จของเป้าหมายไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐

๑.๓ มีระบบและกลไกขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและต่อเนื่อง

๑.๔ การมีส่วนร่วมของนิสิต/นักศึกษา อาจารย์และบุคลากร

๑.๕ มีการพัฒนาเอกสารคำสอน/วิทยานิพนธ์/ตำรา ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของจำนวนวิทยานิพนธ์ที่เปิดสอน
หรือมีหลักสูตรใหม่อย่างน้อย ๑ หลักสูตร

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดปฏิบัติได้ ๕ ข้อ เท่ากับ ๒ คะแนน

๒. หลักฐานเชิงประจักษ์: (๓ คะแนน)

ผู้ประเมินตรวจหลักฐาน โครงการที่ประสบความสำเร็จที่สุด อย่างน้อย ๑ โครงการ ในประเด็นต่อไปนี้

๒.๑ มีผลการวิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จในการบริการวิชาการ/วิชาชีพ (๑ คะแนน)

๒.๒ มีการเผยแพร่และขยายผลในสถาบันอื่น อย่างน้อย ๔ แห่ง (๑ คะแนน)

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดปฏิบัติได้อย่างน้อย ๔ แห่งเท่ากับ ๑ คะแนน

๒.๓ มีวิทยานิพนธ์ ตำรา และ/หรือหลักสูตรใหม่ อย่างน้อย ๑ รายการ (๑ คะแนน)

หมายเหตุ: อาจเป็นโครงการเดียวกับตัวบ่งชี้ที่ ๑๓ หรือไม่ก็ได้

เงื่อนไข:-

๕. ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๕ การส่งเสริมสนับสนุนศิลปะและวัฒนธรรม

คำอธิบาย

ความดีความงาม ในมิติศิลปะและวัฒนธรรม มีลักษณะเฉพาะคงอยู่สืบทอดและปรับเปลี่ยนไปตามกระแสสังคม ก่อให้เกิดการดำรงชีวิตอย่างมีพลวัต คนในสังคมอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นที่พึ่งของสังคม จำเป็นต้องรู้ทันอย่างมีปัญญา มีความเชื่อมั่นสามารถเป็นผู้นำมากกว่าผู้ตาม การส่งเสริมสนับสนุนศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจหลักของสถาบันที่จะต้องดำเนินการในทางที่ถูกที่ควร มิใช่ปล่อยไปตามกระแสสังคม

เกณฑ์การประเมิน

๑. ประเด็นการพิจารณา: (๒ คะแนน)

๑.๑ มีการใช้จ่ายงบประมาณจากภายใน และ/หรือภายนอกไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ของงบดำเนินการ

๑.๒ มีหน่วยงานและบุคลากรรับผิดชอบดูแล

๑.๓ มีแผนงานเพื่อการส่งเสริมสนับสนุนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

๑.๔ มีการดำเนินงานตามแผนที่กำหนด

๑.๕ มีผลการประเมินที่สะท้อนการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นจากประชาคม ได้คะแนนผลประเมินไม่น้อยกว่า

๘๐ จาก ๑๐๐ คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดปฏิบัติได้ ๕ ข้อ เท่ากับ ๒ คะแนน

๒. หลักฐานเชิงประจักษ์: (๓ คะแนน)

ผู้ประเมินตรวจหลักฐาน ในประเด็นดังต่อไปนี้

๒.๑ มีการจัดพื้นที่เพื่อการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนศิลปะและวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง

(๑ คะแนน)

๒.๒ มีความร่วมมือของนิสิต/นักศึกษาและบุคลากรในการจัดกิจกรรม (๑ คะแนน)

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๑ คะแนน

๒.๓ ได้รับรางวัล/การยอมรับ/ยกย่องระดับชาติ/นานาชาติ (๑ คะแนน)

เงื่อนไข: คะแนนที่ได้ในตัวบ่งชี้นี้จะลดลง ๑ คะแนน หากพบว่า

มีการดำเนินการเฉพาะกิจเพื่อรองรับการประเมินภายนอกเท่านั้น

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๖ การพัฒนาสุนทรียภาพ

คำอธิบาย

ความรู้สึกรับคุณค่าทางความงามเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญของความเป็นมนุษย์ จำต้องได้รับการเรียนรู้ ปลูกฝัง พัฒนา เพื่อให้เกิดการซึมซับสู่สำนึกแห่งตน ก่อให้เกิดทักษะทางอารมณ์ต่อสิ่งที่ได้เห็นได้สัมผัสที่งดงามและมีคุณค่าทางศิลปะ ทั้งที่มีอยู่ปัจจุบันและที่เป็นมรดกสืบทอดของแผ่นดินอันทรงคุณค่าความเป็นไทย เกิดสติรู้คิดในการเลือกรับปรับใช้วิถีสากลสู่วิถีไทยอย่างเหมาะสมภาคภูมิ สามารถพัฒนาสู่ความสุนทรีย์ มีรสนิยม เกิดทัศนคติที่ดีต่อคุณค่าวิถีความดีงามของไทย

ประเภทโครงการ

๑. โครงการพัฒนานิสิต นักศึกษา และบุคลากร เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อสู่วิถีชีวิตความมีสุนทรีย์ และวัฒนธรรมที่ดีงาม
๒. โครงการพัฒนาคณะ/สถาบัน ทั้งทางกายภาพ และวิถีการอยู่ร่วมในวัฒนธรรมสังคม เพื่อเกิดจิตสำนึกต่อสถาบันในฐานะสถาบันของประเทศที่ควรเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม
๓. โครงการสืบสานประเพณี ท้องถิ่น เพื่อการอนุรักษ์ และสืบทอดเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม

เกณฑ์การประเมิน

๑. ประเด็นการพิจารณา: (๒ คะแนน)
 - ๑.๑ มีการดำเนินงานตามนโยบาย/แผนพัฒนา เกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมที่เหมาะสม ทันสมัย และสามารถปฏิบัติได้
 - ๑.๒ มีการดำเนินงานตามโครงการ (ทุกประเภท อย่างน้อยประเภทละ ๑ โครงการต่อปี) ที่เกิดจากการสำรวจความคิดเห็นความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน
 - ๑.๓ มีการกำหนดตัวบ่งชี้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ในกรอบความดี ความงาม โดยมีผลการประเมินสะท้อนการเปลี่ยนแปลงที่พัฒนาขึ้นจากประชาคม ตามเป้าหมายที่กำหนด
 - ๑.๔ มีการปรับปรุงและดำเนินโครงการให้เหมาะสมกับสภาพสังคมอย่างต่อเนื่อง
 - ๑.๕ มีแผนพัฒนาสู่ออนาคต หรือโครงการเชิงอนาคต ที่ได้รับความเห็นชอบจากกรรมการประจำคณะ/สภาสถาบัน
ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดปฏิบัติได้ ๕ ข้อ เท่ากับ ๒ คะแนน
๒. หลักฐานเชิงประจักษ์:(๓ คะแนน)
 - ๒.๑ อาคารสถานที่ เป็นระเบียบเรียบร้อยเอื้อต่อการใช้งาน (๑ คะแนน)

๒.๒ ภูมิสถาปัตยกรรม มีความสอดคล้องกับธรรมชาติเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม (๑ คะแนน)

๒.๓ สภาพแวดล้อมสะอาด สุขลักษณะ สวยงาม (๑ คะแนน)

เงื่อนไข: คะแนนที่ได้ในตัวบ่งชี้นี้จะลดลง ๑ คะแนน หากพบว่า

มีการดำเนินการเฉพาะกิจเพื่อรองรับการประเมินภายนอกเท่านั้น

๖.ด้านอัตลักษณ์/เอกลักษณ์

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๗ อัตลักษณ์นิสิต นักศึกษา

คำอธิบาย

นิสิต นักศึกษามีอัตลักษณ์ที่เกิดขึ้นตามปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์การจัดตั้งสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน

๑. ประเด็นการพิจารณา: (๒ คะแนน)

๑.๑ มีเหตุผลในการกำหนดอัตลักษณ์นิสิตนักศึกษาของสถาบันที่เหมาะสมและปฏิบัติได้

๑.๒ มีการกำหนดตัวบ่งชี้และระดับความสำเร็จของเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๑.๓ มีระบบและกลไกขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและต่อเนื่อง

๑.๔ มีส่วนร่วมของนิสิต นักศึกษา คณาจารย์ บุคลากร และผู้บริหารของคณะ/สถาบัน

๑.๕ มีผลการประเมินนิสิตนักศึกษาที่ปรากฏอัตลักษณ์ ได้คะแนนผลประเมินไม่น้อยกว่า ๘๐ จาก

๑๐๐ คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดปฏิบัติได้ ๕ ข้อเท่ากับ ๒ คะแนน

๒. หลักฐานเชิงประจักษ์: (๓ คะแนน)

ผู้ประเมินสุ่มตรวจเพื่อยืนยันอัตลักษณ์ของนิสิตนักศึกษาตามหลักการสุ่มตัวอย่าง

จำนวนนิสิต นักศึกษาที่ปรากฏอัตลักษณ์ตามที่สถาบันกำหนด

จำนวนนิสิต นักศึกษาที่ได้รับการสุ่มตรวจ

X ๑๐๐

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๓ คะแนน

หมายเหตุ: อัตลักษณ์นิสิต นักศึกษาทุกคนะ ต้องเป็นอัตลักษณ์เดียวกันกับสถาบัน

เงื่อนไข:-

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๘ เอกลักษณ์คณะ/สถาบัน

คำอธิบาย

คณะ/สถาบันมีเอกลักษณ์ที่สะท้อนความโดดเด่น/ความชำนาญ/ความเชี่ยวชาญ ตามพันธกิจ/วัตถุประสงค์และบริบทของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน

๑. ประเด็นการพิจารณา: (๒ คะแนน)
 - ๑.๑ มีเหตุผลในการกำหนดเอกลักษณ์คณะ/สถาบันที่เหมาะสมและปฏิบัติได้
 - ๑.๒ มีการกำหนดตัวบ่งชี้และระดับความสำเร็จของเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
 - ๑.๓ มีระบบและกลไกขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและต่อเนื่อง
 - ๑.๔ มีส่วนร่วมของนิสิต/นักศึกษา อาจารย์และบุคลากร
 - ๑.๕ มีผลประเมินความพึงพอใจ ได้คะแนนผลประเมินไม่น้อยกว่า ๘๐ จาก ๑๐๐ คะแนน
ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ปฏิบัติได้ ๕ ข้อเท่ากับ ๒ คะแนน

๒. หลักฐานเชิงประจักษ์: (๓ คะแนน)

ผู้ประเมินตรวจหลักฐาน ประเด็นต่อไปนี้

 - ๒.๑ เป็นแหล่งเรียนรู้ในการศึกษาดูงานที่เกี่ยวกับเอกลักษณ์คณะ/สถาบัน (๑ คะแนน)
 - ๒.๒ ได้รับรางวัล/การยอมรับ/ยกย่องในมิติต่างๆ (๑ คะแนน)
 - ๒.๓ ความเป็น “ต้นแบบ” วิธิดำเนินการสู่ความสำเร็จ และมีการถ่ายทอดความรู้ด้านกระบวนการสู่สถาบันอื่น (๑ คะแนน)

หมายเหตุ: เอกลักษณ์ของแต่ละคณะ อาจเหมือน/แตกต่าง หรือสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของสถาบัน

เงื่อนไข:-

๗. ด้านมาตรการส่งเสริม

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๙ มาตรการส่งเสริม (ภายในคณะ/สถาบัน)

คำอธิบาย

นิสิต นักศึกษา มีความสามารถและทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงสามารถสื่อสารและสัมพันธ์เชื่อมโยงกับนานาชาติประเทศ

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การประเมินสถาบัน

คะแนนสถาบันได้จากคะแนนเฉลี่ยของทุกคณะ/หน่วยงานเทียบเท่า

เกณฑ์การประเมินคณะ

๑. ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนิสิต นักศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาพิจารณาจาก

๑.๑ ใช้หลักฐานแรกเข้าและ/หรือสำเร็จการศึกษา หรือ

๑.๒ ใช้คะแนนจากผลการทดสอบภาษาอังกฤษของคณะ/สถาบัน

ปริญญาตรีไม่ต่ำกว่าระดับ B1 ตามมาตรฐาน CEFR หรือเทียบเท่า

ปริญญาโทไม่ต่ำกว่าระดับ B2 ตามมาตรฐาน CEFR หรือเทียบเท่า

ปริญญาเอกไม่ต่ำกว่าระดับ B2 ตามมาตรฐาน CEFR หรือเทียบเท่า

พิจารณาจากผู้ที่ได้คะแนนในระดับต่างๆ (A1 A2 B1 B2 C1 และ C2)

กรณีที่ ๑ นิสิต นักศึกษาปริญญาตรี

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผู้สอบได้ในระดับต่างๆ

๓

หมายเหตุ ถ้าเศษเกิน ๓ ให้นับเป็น ๓

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ดัชนีชี้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษมีค่า ๑ เท่ากับ ๒ คะแนน
กรณีที่ ๒ นิสิต นักศึกษาปริญญาโท เอก

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผู้สอบได้ในระดับต่างๆ

๔

หมายเหตุ ถ้าเศษเกิน ๔ ให้นับเป็น ๔

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ดัชนีชี้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษมีค่า ๑ เท่ากับ ๒ คะแนน

หมายเหตุ การคิดคำนวณให้คิดตามที่คณะ/สถาบันจัดการเรียนการสอนหากมีมากกว่า ๑ กรณีให้คิดค่าเฉลี่ย

๒.หลักฐานเชิงประจักษ์: (๓ คะแนน)

ผู้ประเมินทดสอบความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนิสิต นักศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษา ตามกลุ่มตัวอย่างที่คณะ/สถาบัน นำเสนอตามเกณฑ์ที่กำหนด

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๓ คะแนน

เงื่อนไข:-

ตัวบ่งชี้ที่ ๒๐ มาตรการส่งเสริม (ภายนอกสถาบัน)

คำอธิบาย

คณะ/สถาบันมีการดำเนินงานในการช่วยเหลือชุมชน สังคม รอบสถาบัน เช่น การชี้แนะ ป้องกัน และ/หรือ แก้ปัญหาสังคม ที่สอดคล้องกับนโยบายภาครัฐ สภาพเศรษฐกิจ ชุมชน สังคม และจังหวัด

เกณฑ์การประเมิน

๑. ประเด็นการพิจารณา: (๒ คะแนน)
 - ๑.๑ มีเหตุผลในการกำหนดความร่วมมือ
 - ๑.๒ มีการกำหนดตัวบ่งชี้และระดับความสำเร็จของเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
 - ๑.๓ มีแนวปฏิบัติและกระบวนการที่ชัดเจนและต่อเนื่อง
 - ๑.๔ มีระบบและกลไกขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ และสร้างการมีส่วนร่วมจากผู้เกี่ยวข้อง
 - ๑.๕ มีผลการประเมินความสำเร็จ ได้คะแนนผลการประเมินไม่น้อยกว่า ๘๐ จาก ๑๐๐ คะแนน
ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดปฏิบัติได้ ๕ ข้อ เท่ากับ ๒ คะแนน
๒. หลักฐานเชิงประจักษ์: (๓ คะแนน)

ผู้ประเมินตรวจหลักฐาน ในประเด็นต่อไปนี้

 - ๒.๑ มีผลการช่วยเหลือ/ความร่วมมือกับสถาบันอื่นในการพัฒนาวิชาการ อย่างน้อย ๙ แห่ง (๑ คะแนน)
ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดปฏิบัติได้อย่างน้อย ๙ แห่ง เท่ากับ ๑ คะแนน
 - ๒.๒ มีผลความร่วมมือกับท้องถิ่น/ชุมชน/สังคม/จังหวัด ในการป้องกัน แก้ปัญหา และ/หรือการพัฒนาตามบริบทของพื้นที่ อย่างน้อย ๓ ประเด็น (๑ คะแนน)
ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดปฏิบัติได้อย่างน้อย ๓ ประเด็น เท่ากับ ๑ คะแนน
 - ๒.๓ มีผลความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม/ผู้ประกอบการ/องค์กรต่างๆทั้งในและต่างประเทศ
(๑ คะแนน)

หมายเหตุ: ต้องไม่เป็นโครงการเดียวกับตัวบ่งชี้ ๑๓ และ ตัวบ่งชี้ ๑๔

เงื่อนไข:-